

**FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN****Hadja LAHBIB****Beredskap, krishantering, jämlikhet****1. Allmän kompetens, engagemang för EU och personlig oavhängighet**

Vilka av dina personliga kvalifikationer och erfarenheter är särskilt viktiga för uppdraget som kommissionsledamot och främjandet av det europeiska allmänintresset, särskilt inom det område som du skulle ansvara för? Hur kommer du att bidra till genomförandet av kommissionens politiska riktlinjer? Hur kommer du att genomföra jämställdhetsintegrering och integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla politikområden inom ditt ansvarsområde? Hur kommer du att genomföra integreringen av ett ungdomsperspektiv?

På vilket sätt kan du inför parlamentet garantera din personliga oavhängighet, och hur kan du garantera att din tidigare, nuvarande eller framtida verksamhet inte på något sätt skulle kunna innebära att fullgörandet av dina skyldigheter inom kommissionen ifrågasätts?

Jag har ägnat en stor del av min karriär till att resa runt i världen, främst i länder där det råder kris eller krig (Afghanistan, Mellanöstern, Demokratiska republiken Kongo), för att förstå och informera genom att ställa rätt frågor. Under 2022 fick jag möjlighet att som Belgiens utrikes- och europaminister bidra till lösningar och använda mina erfarenheter från fältet.

Mitt uppdrag var minst sagt intensivt, och jag hanterade flera kriser och krig – i Ukraina och i Mellanöstern, för att bara nämna två – och stora naturkatastrofer som jordbävningen i Turkiet och Syrien.

Som ordförande för B-Fast, Belgiens struktur för snabba insatser vid kriser och katastrofer utomlands, samordnade jag tillsammans med mina berörda regeringskollegor katastrofbistånd och utsändande av experter för att stödja drabbade människor. Jag arbetade med att reformera B-Fast för att stärka strukturen och förbereda den för framtida utmaningar.

Kriserna har inneburit ett omfattande konsulärt arbete för att stödja våra belgiska och europeiska medborgare, med särskilt fokus på de mest utsatta.

Dessa kriser, såväl klimatkriser, humanitära kriser och sanitära kriser, kommer utan undantag att öka under de kommande åren, både i Europa och på andra håll.

Om ni godkänner mig som kommissionsledamot kommer jag att bidra till att skydda Europas medborgare genom att göra dem bättre rustade för att förutse och förebygga kriser och att reagera effektivt på dem, samtidigt som jag vill förmedla våra värderingar till resten av världen genom att stödja människor i nöd, med full respekt för principerna i internationell rätt och internationell humanitär rätt.

Att förbereda Europeiska unionen för att gemensamt hantera naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan, konflikter och kriser, innebär att stärka de värderingar och principer som är själva kärnan i vår union. Det innebär att bygga upp en mer sammanhållen och rättvis värld, en union som skyddar sina medborgare och erbjuder alla samma rättigheter och möjligheter.

Under hela mitt liv har jag kämpat mot fördomar. Eftersom det har hänt att jag själv har varit utsatt för fördomar vet jag hur diskriminering ibland kan vara omedveten och förrädisk. Att hantera diskriminering på ett horisontellt sätt och involvera alla sektorer är enligt min mening det bästa sättet att bekämpa ojämlikheter.

Ingen är mer övertygad än jag om att ett samhälle utan diskriminering är den enda grund att stå på för att alla människor, oavsett ursprung och status, ska kunna få makt över sina liv, leva fritt och förverkliga sin fulla potential. Under alla mina uppdrag runt om i världen har jag alltid vinnlagt mig om att samarbeta med det civila samhällets organisationer för att främja jämlikhet och allas rätt att vara sig själva.

Jag är stolt över att som utrikesminister ha kunnat stödja afghanska kvinnor i deras kamp för frihet och att ha bidragit till att lyfta fram hbtqi-personers rättigheter i länder där Pride-marscher fortfarande är förbjudna.

Detta engagemang kommer jag att bibehålla under min mandatperiod som jämlikhetskommissionär. Jag kommer, tillsammans med alla mina kolleger i kommissionskollegiet att leda arbetet med att integrera jämlikhet och jämställdhetsaspekter i EU:s politik, lagstiftning och finansieringsprogram. Jag kommer att föregå med gott exempel och säkerställa jämlikhet och integrering av jämställdhetsaspekter inom krishantering och krisberedskap, för att göra krisinsatserna effektivare och mer inkluderande.

Jag var under det belgiska ordförandeskapet för Europeiska unionens råd noga med att arbeta på ett öppet sätt med alla förvaltningsnivåer och betraktade de olika åsiktsyttringarna som en styrka för vår union. Belgien tog på sig rollen som medlare fullt ut. Detta gjorde det möjligt för oss att ro i land sju lagstiftningsärenden i samarbete med alla berörda aktörer, inklusive Europaparlamentet.

Jag är övertygad om att min bakgrund och min kompetens gör det möjligt för mig att bidra till det allmänna europeiska intresset och till att tillsammans bygga upp ett Europa som kan reagera snabbt och effektivt på kriser. Det är dags att undanröja de hinder och bekämpa de ojämlikheter som våra medborgare fortfarande står inför.

Under hela min karriär har jag lagt stor vikt vid att samarbeta med ungdomar eftersom den politik vi utformar i dag och de beslut vi fattar kommer att påverka deras framtid. Därför har jag för avsikt att prioritera samtal med medborgare och berörda parter, och aktivt samarbeta med ungdomar genom de årliga politiska ungdomsdialogerna. Den första dialogen ser jag fram emot att hålla under kommissionens första 100 dagar.

Jag bekräftar mitt åtagande att fullt ut respektera artiklarna 17.3, 245 och 339 i EUF-fördraget. Jag åtar mig att informera kommissionens ordförande om alla situationer som kan innebära en intressekonflikt när jag utför mina officiella uppdrag, och jag kommer inte att ta emot någon vägledning eller några instruktioner från någon extern part.

Min intresseförklaring enligt uppförandekoden för kommissionsledamöter är fullständig, är tillgänglig för allmänheten och kommer att uppdateras vid behov. I detta avseende förbinder jag mig också att iaktta kraven på öppenhet, i enlighet med uppförandekoden, och endast träffa organisationer och egenföretagare som är registrerade i öppenhetsregistret.

2. Förvaltning av ansvarsområdet och samarbete med Europaparlamentet

Kan du åta dig att vederbörligen informera parlamentet om ditt och dina avdelningars handlande? I vilket avseende anser du att du är redovisningsskyldig inför parlamentet?

Vilka specifika åtaganden är du beredd att göra när det gäller dina kontakter med och din närvaro i parlamentet, både i utskotten och i kammaren, samt när det gäller transparens, samarbete och effektiv uppföljning av parlamentets ståndpunkter och begäranden om lagstiftningsinitiativ? Är du beredd att i god tid förse parlamentet med uppgifter och handlingar på samma villkor som rådet när det gäller planerade initiativ och pågående förfaranden?

Om jag godkänns som kommissionsledamot med ansvar för beredskap och krishantering samt jämlikhet kommer jag att ta fullt politiskt ansvar för det uppdrag som jag har anförtrotts i min uppdragsbeskrivning och i enlighet med den tillträdande ordförandens politiska riktlinjer. Dessa ansvarsområden ligger helt i linje med mina personliga värderingar, och jag kommer att ta mig an dem med starkt engagemang, vilket också inbegriper att samarbeta fullt ut med er/parlamentet på ett öppet sätt.

Jag ser Europaparlamentet som en viktig partner och jag ser min roll som en del av en löpande och öppen dialog med er parlamentsledamöter. Om jag utnämns till denna befattning kommer jag att prioritera att hålla parlamentet löpande informerat om lagstiftningsverksamhet på mitt område och delta i diskussioner och svara på

uppföljningsfrågor om politiken inom mitt ansvarsområde. Jag anser att parlamentarisk tillsyn är central för att säkerställa ansvarsskyldighet och legitimitet, och jag är fast besluten att upprätthålla denna princip.

I överensstämmelse med den tillträdande ordförandens politiska riktlinjer kommer jag att aktivt delta i plenarsessioner och utskottssammanträden samt i mer informella samtal. Jag kommer att säkerställa ett samstämt informationsflöde till ordförandena för de berörda parlamentsutskotten och främja samarbetsinriktade relationer för att säkerställa en effektiv granskning och effektiva bidrag. Parlamentsutskotten kommer att bli nära involverade i all betydande utveckling inom mina ansvarsområden. Jag kommer också att ha ett nära samarbete med Europaparlamentet för att säkerställa att parlamentets resolutioner enligt artikel 225 i EUF-fördraget följs upp utan dröjsmål.

Den avgående kommissionen har redan tagit fram många lagstiftningsinitiativ och andra initiativ. Om jag godkänns kommer jag under min mandatperiod att fokusera på att genomföra dem. Jag är övertygad om att parlamentet verkligen kan bidra till att medborgare och företag kan åtnjuta fördelarna med EU:s politik och lagstiftning i praktiken.

Inom krisberedskap och krishantering ingår det i min roll, om jag godkänns som kommissionsledamot, att stärka EU:s förmåga att svara på kriser effektivt och i rätt tid. Jag planerar att utveckla en strategi som omfattar alla risker och hela samhället, i samarbete med de berörda utskotten och enskilda ledamöter i Europaparlamentet, för att uppnå målet om en verklig beredskapsunion.

Dessutom sätter jag stort värde på principen om kollektivt beslutsfattande inom kommissionskollegiet och jag är fast övertygad om att vi kan förstärka EU:s närvaro och inflytande på den globala arenan, inte bara när det gäller krishantering, krisberedskap och krisinsatser, utan också när det gäller att främja jämlikhet och humanitära principer runt om i världen med ett starkt fokus på bräckliga samhällen, vilket ligger i linje med mitt ansvarsområde.

Interinstitutionellt samarbete är avgörande för att EU:s system ska fungera smidigt och för att beslutsprocesserna ska vara effektiva och legitima. Jag kommer att använda mig av principerna om öppenhet, ömsesidigt förtroende och regelbundet informationsutbyte som en grund för mitt arbete med andra EU-institutioner för att säkerställa ett effektivt partnerskap i EU-medborgarnas tjänst.

Jag inser den avgörande betydelsen av öppenhet i EU:s lagstiftningsprocess och jag kommer att fullt ut följa kommissionens mycket höga standarder för möten med företrädare för intressegrupper. Därför kommer vi regelbundet att offentliggöra information om dessa möten och se till att både parlamentet och våra medborgare hålls vederbörligen informerade.

Frågor från utskottet för utveckling

3. Humanitärt finansieringsunderskott

Vilka specifika åtgärder tänker du vidta för att minska det växande humanitära finansieringsunderskottet, bland annat via EU:s årliga och fleråriga budgetar, och för att genom strategisk samordning med medlemsstaterna genomföra rådets slutsatser om åtgärdande av det humanitära finansieringsunderskottet, särskilt vad gäller att föreslå innovativa finansieringsmodeller för humanitärt bistånd och få till stånd en "mer rättvis ansvarsfördelning mellan givarna", däribland nya och potentiella givare och likasinnade partner? Hur tänker du konkret "utveckla ett mer strategiskt förhållningssätt till de humanitära leveranskedjorna" och vad innebär det konkret att "uppmuntra samordnade förhållningssätt och kostnadsbesparingar"? Vilka åtgärder tänker du med hänsyn till de humanitära principerna vidta för att se till att EU:s humanitära budget skyddas mot omfördelningar i politiska eller ekonomiska syften, och kommer det att finnas någon ram för att övervaka effektiviteten i de humanitära finansieringsanslagen och ansvaret för att de avsedda resultaten uppnås? Vad tänker du göra för att få en större andel av det humanitära biståndet att gå så direkt som möjligt till lokala aktörer?

Antalet människor i nöd fortsätter att öka. För att hantera denna utmaning krävs kollektiva insatser på olika nivåer, vilket anges i 2021 års meddelande om EU:s humanitära insatser: nya utmaningar, samma principer, där det föreslås en rad åtgärder för att ta itu med det humanitära finansieringsunderskottet, bland annat att utöka resursbasen, skapa bättre förutsättningar för humanitära partner, ta itu med krisernas bakomliggande orsaker, minska de humanitära behoven och främja ett ändamålsenligt och effektivt tillhandahållande av humanitärt bistånd inom ramen för Team Europe.

Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer ni i mig att finna en outtröttlig förespråkare för EU:s humanitära sak, och jag är säker på att jag kommer att kunna räkna med Europaparlamentets och rådets fortsatta stöd under hela mandatperioden. En ledande givare bör föregå med gott exempel och se till att ingen lämnas utanför. Ni kan vara säkra på att jag varje gång den humanitära situationen kräver det kommer att sträva efter att använda alla tillgängliga resurser till fullo. Jag kommer att stärka EU:s verktyg för humanitära nödsituationer för att se till att vi har rätt typ av tillgångar, kunskap och expertis för att anpassa oss till nya situationer.

Jag kommer också att uppmantra medlemsstaterna att respektera det frivilliga målet att avsätta 0,07 % av bruttonationalinkomsten (dvs. 10 % av det offentliga utvecklingsbiståndet) till humanitärt bistånd. Bland EU:s medlemsstater varierar nivån på bidragen kraftigt, vilket i praktiken försvagar EU:s humanitära påverkan och dess förespråkande av ökade bidrag från tredje land. Jag är fast besluten att följa upp medlemsstaternas framsteg i detta avseende och jag kommer att ha regelbundna diskussioner på politisk nivå för att säkerställa strategisk samordning på EU-nivå och global nivå (t.ex. vid det europeiska forumet för humanitärt bistånd).

Jag kommer att samarbeta med er i denna centrala fråga som budgetmyndighetens parlamentariska gren. Jag kommer att räkna med gemensamma insatser för att förmå regeringar och nationella parlament att tillhandahålla humanitär finansiering när så är lämpligt.

Vi måste sträva efter en bredare internationell givarbas. Jag är övertygad om att detta kan uppnås genom vår hållbara och gemensamma utåtriktade verksamhet, särskilt till G20 och andra internationella partner.

Bortom det offentliga givarskapet kommer jag att sträva efter att den privata sektorn ska delta mer i praktiken. Ambitionen är inte bara att utforska hur de kan komplettera humanitär finansiering, utan också att förbättra EU-företagens anseende som förespråkare för företagets sociala ansvar.

Utöver humanitär finansiering är det lika viktigt att minska de humanitära behoven (t.ex. genom att främja bättre respekt för internationell humanitär rätt, utöka katastrofberedskapen och de föregripande åtgärderna samt stärka resiliensen i instabila länder) samt öka effektiviteten och ändamålsenligheten i det bistånd vi tillhandahåller.

I denna anda, och i linje med min uppdragsbeskrivning, kommer jag särskilt att utveckla ett mer strategisk tillvägagångssätt för den humanitära leveranskedjan. Jag kommer till exempel att uppmantra humanitära partner att gemensamt anskaffa hjälpsändningar, främja beredskap och optimering av lagren, slå samman transportlösningar, dela expertis och använda gemensamma digitala verktyg. Gemensam upphandling kommer att minska de höga priser som utlöses av konkurrens om begränsade resurser. Utbyte av information om beredskapslager kommer att säkerställa att rätt föremål finns på rätt plats för en specifik kris. Sammanslagning av transportlösningar kommer att minska transportkostnaderna och förseningarna i leveransen av hjälpsändningar. Ett grönare svar skulle kunna omfatta användning av återvunna artiklar och lämpliga avfallshanteringssystem. Detta är några exempel på hur ett strategiskt tillvägagångssätt för leveranskedjan och logistiken för humanitärt bistånd kan leda till kostnadsbesparingar, bättre inriktning på mottagarna och en effektiv budgetförvaltning.

Med utgångspunkt i det arbete som hittills har utförts kommer jag dessutom att fortsätta att stärka EU:s verktyg för humanitära nödsituationer för att fylla de operativa luckorna och underlätta snabba leveranser av bistånd till behövande.

Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att se till att EU:s humanitära finansiering fortsätter att fördelas i linje med humanitära principer och baserat på behov, enligt en solid evidensbaserad metod. En modern och förstärkt EU-budget bör vara mer inriktad på de områden där EU:s åtgärder behövs mest och användas på ett flexibelt sätt. Under mitt ledarskap kommer hjälp till behövande att vara den enda kompassen för EU:s humanitära bistånd. Övervakning och utvärdering kommer att förbli avgörande för att säkerställa ansvarsskyldighet samt effektivitet och ändamålsenlighet i EU:s humanitära insatser.

En mer målinriktad och förstärkt EU-budget kommer att hjälpa oss att tillgodose de humanitära behoven och säkerställa kontinuitet i verksamheten vid utdragna kriser, eftersom vi är medvetna om värdet av finansiering av hög kvalitet för att säkerställa effektiva och ändamålsenliga humanitära insatser.

Slutligen, i linje med EU:s åtaganden inom ramen för Grand Bargain, kommer jag att fortsätta att stödja lokaliseringssagandan. I nära samarbete med våra genomförandepartner (inbegripet FN, internationella organisationer och icke-statliga organisationer) och i linje med den befintliga rättsliga ramen kommer jag att fortsätta att sträva efter att öka andelen humanitär EU-finansiering som kanaliseras så direkt som möjligt till lokala organisationer, till exempel genom att stödja landsbaserade sammanslagna medel. Jag kommer också att

konsekvent stödja kapacitetsuppbyggnad hos lokala partner och främja deras inkludering och engagemang i hela den humanitära cykeln, från katastrofberedskap och föregripande åtgärder, via behovsbedömning, prioritering och utformning av insatsfasen till kunskapsutbyte och deltagande i samordningsmekanismer, vilket återspeglas i kommissionens nyligen publicerade vägledning *Promoting equitable partnerships with local responders in humanitarian settings*.

4. Kopplingen mellan utveckling, humanitärt bistånd och fred

Hur tänker du arbeta för att stärka samordningen, samarbetet och samstämdheten mellan EU:s humanitära, utvecklingsinriktade och fredsbyggande åtgärder, även mellan samtliga EU-aktörer, och för att samverka med lokalsamhällena, civilsamhällets organisationer och andra berörda parter för att utveckla strategier som tar fasta på kopplingen mellan utveckling, humanitärt bistånd och fred? Kommer du, inom ramen för ett "kommissionsövergripande helhetsgrepp på bräcklighet", tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för internationella partnerskap och med alla relevanta kommissionsavdelningar att ta fram policyvägledning och konkreta mekanismer för att se till att utvecklingsinsatser både går på djupet med bräcklighetens grundorsaker och bygger upp lokalsamhällenas resiliens för att få hållbara resultat som inte kan uppnås enbart genom humanitära åtgärder? Hur tänker du mäta effektiviteten i dessa insatser? Siktas du på att främja investeringar i föregripande åtgärder och arbeta tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för internationella partnerskap för att utveckla en gemensam EU-policy för klimatresiliens, med särskilt fokus på bräckliga och konflikttrubbade sammanhang?

Ditt ansvarsområde är brett och antalet humanitära kriser ökar. Hur ska du med det i åtanke se till att tillräcklig uppmärksamhet ägnas åt den externa dimensionen av humanitärt bistånd och humanitär diplomati, i synnerhet bortglömda kriser? Vilka åtgärder tänker du vidta för att främja efterlevnaden av och respekten för internationell humanitär rätt?

Utmaningarna, särskilt vid utdragna kriser, är för stora för att humanitära aktörer ska kunna agera på egen hand. Att rädda liv är avgörande, men EU måste också bidra till konfliktlösning, hantera politiska spänningar, återupprätta den sociala sammanhållningen, minska miljörisiker och öka resiliensen och säkerheten.

I dagens komplexa kriser följer inte föregripande åtgärder, katastrofhjälpsåtgärder och återhämtningsåtgärder en tydlig linjär ordningsföljd, utan de behövs ofta parallellt. Detta kräver allas engagemang för att på ett konsekvent och samarbetsinriktat sätt tillgodose de humanitära behoven, generera tillräcklig finansiering och ta itu med sårbarheten, men även ta itu med de bakomliggande orsakerna till instabilitet och konflikter och bana väg för stabilitet och hållbara lösningar.

Det är också viktigt att fokusera på att bygga upp resiliens och förebygga konflikter. Detta medför enorma fördelar för befolkningen genom att begränsa konsekvenserna när en kris inträffar, genom att underlätta fredsbyggande insatser och övergången till utveckling efter krisen. För att uppnå detta är det viktigt att det finns gemensamma metoder för att bedöma sårbarhet och behov.

Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att sträva efter ett helhetsgrepp på instabilitet i hela kommissionen, särskilt genom en gemensam analys- och insatsstrategi. Genom att samarbeta nära med bland annat den höga representanten/vice ordföranden och kommissionsledamoten med ansvar för internationella partnerskap kan vi säkerställa snabba insatser vid humanitära kriser, bidra till en effektiv förvaltning av internationella partnerskap och ta itu med de bakomliggande orsakerna till instabilitet och konflikter för att minska de humanitära behoven. Denna strategi kommer att säkerställa samstämmighet mellan globalt beslutsfattande, regionalt engagemang och landsspecifika svar. Jag kommer att förespråka snabba och effektiva åtgärder från EU:s sida vid kriser genom att utnyttja alla tillgängliga instrument och anpassa politiken till både omedelbara, kortsiktiga behov och långsiktiga åtgärder samt genom att säkerställa samordning med EU:s medlemsstater. Naturligtvis måste vi se till att vi kan ta ansvar för våra åtgärder och följa upp de framsteg som görs. Ramen för instabilitet bör därför också omfatta en övervakningsmekanism, för att regelbundet bedöma vårt engagemang och föreslå justeringar vid behov. Därför har jag för avsikt att aktivt samarbeta med kolleger inom andra EU-avdelningar och EU-institutioner (Europeiska utrikestjänsten, rådet och Europaparlamentet).

Jag kommer att sträva efter att öka investeringarna i katastrofberedskap och föregripande åtgärder och i samarbete med berörda avdelningar inom kommissionen genomföra klimatanpassningsplanen i syfte att stärka klimatresiliensen, med särskilt fokus på bräckliga och konflikttrubbade sammanhang. Detta kommer att innebära att hitta bättre samarbetsformer för att öka våra kollektiva investeringar i katastrofberedskap och föregripande

åtgärder på ett konsekvent och samordnat sätt och göra våra investeringar klimatrelianta samtidigt som vi fokuserar på dem som är mest sårbara.

Jag kommer också att fortsätta att stödja FN:s insatser för att genomföra kopplingen mellan humanitärt bistånd, utveckling och fred på systemnivå för att påverka på andra sätt än med EU-finansiering.

Jag kan försäkra er om att bredden i den portfölj som har föreslagits för mig är en källa till stor stolthet och också en möjlighet för mig att fokusera på att skapa synergier mellan de olika delarna av arbetet som alla drivs av solidaritetens anda och värde. Humanitärt bistånd kommer att förbli en huvudprioritering för mig under hela min mandatperiod, om inte annat så för att den mycket allvarliga globala humanitära situationen kräver det.

För en kommissionsledamot med ansvar för humanitärt bistånd finns det ingen ”bortglömd kris”. I denna anda kommer jag att sträva efter att avsätta minst 15 % av den ursprungliga budgeten för humanitärt bistånd till kriser som inte står i det internationella ramplyset. Att försumma omedelbara behov i dessa kriser skulle förvärra lidandet och undergräva den mänskliga värdigheten. Genom att fullgöra detta åtagande och förespråka det hoppas jag att EU:s exempel kommer att följas av fler givare.

Internationell humanitär rätt är mer relevant än någonsin och ett viktigt skydd för civila som drabbats av väpnade konflikter. Tyvärr har kränkningar av internationell humanitär rätt under de senaste åren blivit regel snarare än undantag, med allvarliga konsekvenser för civila och civil infrastruktur, vilket hindrar humanitärt bistånd från att nå fram till behövande och leder till allt fler dödsfall bland biståndsarbetare. Det är därför jag anser att vi måste fördubbla och förena våra ansträngningar för att främja respekten för internationell humanitär rätt. Detta är också viktigt för att värna om en regelbaserad internationell ordning och för att tillgodose de ökande humanitära behoven.

Jag kommer att sträva efter att ytterligare framhäva internationell humanitär rätt som en politisk prioritering, så att vi fullt ut kan utnyttja EU:s makt och stärka EU:s humanitära diplomati och Team Europe-strategin. I det avseendet avser jag att tillsammans med den höga representanten/vice ordföranden utarbeta en plan för att göra våra insatser mer verkningfulla, med fokus på internationell humanitär rätt, skydd av civila i konflikter och tillträde för humanitärt bistånd. EU och dess medlemsstater måste tala med en starkare röst. Ni kan vara säkra på att jag kommer att ta kraftfull ställning mot kränkningar av internationell humanitär rätt varhelst de sker, men också stödja åtgärder som förebygger dem. Jag är fast besluten att tillsammans med EU:s medlemsstater främja internationell humanitär rätt genom diplomatiska beskickningar och högnivåevenemang i multilaterala forum och det europeiska forumet för humanitärt bistånd. Jag är också fast besluten att fortsätta det nära samarbetet med Internationella rödakorskommittén om förebyggande och främjande av respekt för internationell humanitär rätt. Under mitt mandat kommer jag att stödja åtgärder som stärker övervakningen av internationell humanitär rätt och främjar en evidensbaserad opinionsbildning.

Humanitär diplomati är inte ett nytt koncept för EU. Vi är redan mycket aktiva i påverkansarbete och diplomatiska insatser för att säkerställa tillträde för humanitärt bistånd till konfliktområden och förhindra kränkningar av internationell humanitär rätt, till exempel användning av svält som ett vapen eller skydd av humanitär personal och vårdpersonal mot attacker. Nya utmaningar kräver dock starkare och mer samordnade strategier. Jag vill att alla relevanta EU-aktörer ska uppnå en mer systematisk och samordnad strategi.. Genom detta ser jag fram emot att samarbeta med medlemsstaterna och Europaparlamentet för att säkerställa en kraftfull Team Europe-strategi i en fråga som är så viktig för så många.

5. Osäker livsmedelsförsörjning och undernäring

Hur ska du stärka EU:s nödmekanismer för att hantera hunger och undernäring och klimatförändringarnas konsekvenser? Hur tänker du mer specifikt, med tanke på de förödande konsekvenserna av Rysslands krig i Ukraina för den ukrainska spannmålsexporten, fortsatt säkerställa exporten till utvecklingsländerna för att inte förvärra den osäkra globala livsmedelssituationen? Vilka långsiktiga lösningar utöver omedelbara nödinnsatser skulle du föreslå för att ta itu med de bakomliggande orsakerna till osäker livsmedelsförsörjning och undernäring som en del av en mer övergripande utvecklingspolitik och i nära samarbete med våra internationella partner? Hur tänker du framför allt arbeta tillsammans med utrikestjänsten och medlemsstaterna för att öka EU:s ansträngningar att förhindra hunger som orsakas av klimatförändringar och konflikter och skärpa ansvarsutkrävandet i situationer där svält används som ett krigsvapen?

EU är en av de ledande humanitära givarna, och livsmedelsbistånd och näringsstöd är den primära typen av behov som hanteras genom EU:s humanitära bistånd. Bara under de senaste två åren har EU anslagit över 1,7 miljarder euro till humanitärt livsmedels- och näringsbistånd, med fokus på de länder som har störst behov, särskilt i Afrika söder om Sahara.

Men behoven fortsätter att öka: den osäkra livsmedelsförsörjningen har ökat dramatiskt under de senaste åren och ligger på rekordnivåer på grund av konflikter och osäkerhet, de förvärrande effekterna av klimatförändringarna och den ekonomiska nedgången samt effekterna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina, mot en bakgrund av skenande fattigdom och ojämlikhet. Ett tillräckligt livsmedels- och näringsbistånd kommer därför sannolikt att förbli grundläggande under de kommande åren, och jag är fast besluten att se till att EU säkerställer detta. Enbart finansiering räcker dock inte. Jag är övertygad om att vi måste tillhandahålla livsmedels- och näringsstöd på ett effektivare sätt genom att förbättra inriktningen och öka användningen av kontantbaserat stöd – eftersom det är värdigare och billigare och bidrar till de lokala ekonomiernas resiliens. Vi bör också utnyttja digitala verktyg och främja förebyggande åtgärder.

Naturligtvis kan inte enbart humanitärt bistånd lösa problemet med hunger. Vi måste anta en omvälvande strategi med fredsåtgärder, förebyggande åtgärder och utvecklingsåtgärder vid sidan av katastrofinsatser i stor skala för att bryta cykeln med osäker livsmedelsförsörjning och undernäring. Jag kommer att intensifiera insatserna för att förbättra samarbetet och samordningen mellan humanitära aktörer, utvecklingsaktörer och fredsbyggande aktörer samt med den höga representanten/vice ordföranden och kommissionsledamoten med ansvar för internationella partnerskap för att ta itu med både de bakomliggande orsakerna till och konsekvenserna av livsmedelskriser. Livsmedelsbiståndet måste kombineras med långsiktiga investeringar i hållbar jordbruks- och livsmedelsproduktion och i system för tidig varning för att mildra klimatets inverkan på livsmedelsproduktionen samt med kraftfulla diplomatiska insatser för att lösa konflikter, en av de viktigaste orsakerna till osäker livsmedelsförsörjning.

I detta sammanhang kommer jag, på EU-nivå och såsom anges i min uppdragsbeskrivning, att samarbeta med andra ledamöter i kollegiet om en övergripande strategi mot instabilitet (se även fråga 4) för att säkerställa tillräckliga investeringar för att skapa klimateresilienta livsmedelssystem och fortsätta påverkansarbetet mer allmänt, bland annat gentemot medlemsstaterna, för att säkerställa att detta förblir en prioritering i allt vårt livsmedelsbistånd från EU. Jag kommer också att åta mig att påskynda genomförandet av 2022 års Team Europe-insats mot global livsmedelsosäkerhet och sträva efter gemensamma resultat för humanitära aktörer och utvecklingsaktörer från både EU:s avdelningar och medlemsstaterna.

Utöver EU kommer jag att säkerställa vårt fortsatta engagemang i globala plattformar och initiativ för livsmedelstrygghet, såsom det globala nätverket mot livsmedelskriser, för efterlevnaden av internationell rätt och för ett fullständigt genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 2417 som fördömer användningen av svält som vapen. Jag kommer att fortsätta att öka allmänhetens medvetenhet och förespråka ansvarsskyldighet i situationer där svält används som vapen samt respekt för internationell humanitär rätt. Detta påverkansarbete kommer också att omfatta samarbete med den höga representanten/vice ordföranden och medlemsstaterna för att se till att ingen sten lämnas ovänd när det gäller att säkerställa efterlevnad i denna fråga och kommer också att utgöra en del av min strategi för humanitär diplomati (se även fråga 4).

Vi behöver tillträde för humanitärt bistånd och vi måste se till att livsmedelstryggheten förblir en prioriterad fråga. Rysslands invasion av Ukraina har avsevärt förvärrat den globala livsmedelsförsörjningskrisen genom att driva upp priserna och störa marknaderna. Sedan 2022 har EU:s solidaritetskorridorer och Ukrainas Svartahavskorrridor 2023 varit avgörande för att hålla igång den ukrainska livsmedelsexporten och stabilisera de globala priserna. EU måste fortsätta att engagera sig i dessa insatser. Samtidigt måste vi se till att livsmedlen når dem som behöver dem mest, oavsett källa. För att uppnå detta kommer jag att fortsätta att främja effektivt livsmedelsbistånd med hjälp av de bästa strategierna för varje situation.

För att ta itu med dessa utmaningar och säkerställa att EU:s humanitära livsmedels- och näringsbistånd tillgodoser behoven planerar jag att uppdatera EU:s humanitära politiska riktlinjer för livsmedelsbistånd inom de första månaderna av mitt mandat.

Frågor från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

6. Hur tänker du säkerställa tillräckliga resurser inom den nuvarande och kommande fleråriga budgetramen för att förbättra krishantering och krisberedskap? Hur ska du säkerställa rättvis tillgång till nödvändiga ekonomiska resurser för regioner och lokalsamhällen som ofta drabbas av naturkatastrofer som skogsbränder och torka? Vilka konkreta åtgärder tänker du föreslå för att stärka krisberedskapen och då särskilt dra nytta av unionens civilskyddsmekanism (UCPM), Centrumet för samordning av katastrofberedskap (ERCC) och RescEU? Vilken är den konkreta tidsplanen för dessa åtgärder, däribland översynen av UCPM? Tänker du inrätta fler permanenta resurspooler för att bemöta olika typer av katastrofer i stil med den permanenta räddningsflottan vid skogsbränder? Kan du gå in lite närmare på den europeiska civilförsvarsmekanismen och dess samspel med UCPM? Hur tänker du uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna för att förbättra beredskapen inför risker och säkerhets- och hälsokriser?

I och med att vi får mer extremt väder och säkerhetshoten i EU förändras är det viktigt att EU utvecklar en mer heltäckande och integrerad strategi för risk- och krishantering.

Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att styra utvecklingen och genomförandet av en unionsstrategi för krisberedskap med högt ställda mål, i nära samarbete med mina kolleger i kommissionen, bland annat med utgångspunkt i den särskilda rapporten om civil- och försvarsberedskap från Finlands före detta president Niinistö. Jag kommer att presentera strategin tidigt under nästa mandatperiod.

Unionens strategi för krisberedskap skulle kunna följa en bred definition av ”beredskap” som även omfattar begreppen resiliensuppbyggnad och katastrofriskhantering, vilket skulle ge en övergripande strategisk och sektorsövergripande strategi för katastrof- och krishantering under de kommande åren. Denna strategi skulle kunna ta formen av 1) en allriskstrategi, dvs. en övergång från ett reaktivt till ett mer proaktivt krishanteringssätt på EU-nivå, 2) en förvaltningsövergripande strategi, dvs. en mer övergripande och integrerad krishantering inom olika sektorer och förvaltningsnivåer, och 3) en samlad samhällsinsats, dvs. en allmännare utveckling av en kultur av beredskap och resiliens i Europa.

Unionens civilskyddsmekanism, dess centrum för samordning av katastrofberedskap (ERCC) och dess RescEU-kapacitet kommer att utgöra viktiga inslag i denna övergripande unionsstrategi för krisberedskap eftersom de är väletablerade, tillförlitliga och mycket funktionella instrument som står till medlemsstaternas förfogande för att förebygga, förbereda sig för och hantera katastrofer och nödsituationer.

Därför planerar jag att inom ramen för unionens strategi för krisberedskap undersöka det eventuella behovet av att föreslå en översyn av unionens civilskyddsmekanism och dess komponenter ERCC och RescEU.

ERCC har visat sig vara särskilt framgångsrikt när det gäller att samordna biståndsinsatser mot både långvariga, komplexa och sektorsövergripande kriser (t.ex. covid-19, Rysslands angreppskrig mot Ukraina och konflikten i Mellanöstern) och kriser som orsakas av klimatförändringar (skogsbränder, översvämningar eller stormar). Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att sträva efter att stärka ERCC som EU:s centrum för krissamordning och dess kapacitet att förutse, förbereda sig för och reagera på kriser. Detta kommer att vara en tidsmässigt prioriterad fråga.

RescEU, den första europeiska strategiska reserven av civilskyddskapacitet någonsin, är en viktig del av unionens civilskyddsmekanism och visar EU:s solidaritet i praktiken. Det är viktigt att behålla denna strategiska reserv och stärka den ytterligare vid behov. Samtidigt bör vi upprätthålla ett starkt system för ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaterna som nu omfattar den frivilliga ”europeiska civilskyddspoolen”, utbyte av sakkunskap och andra verktyg för kapacitetsuppbyggnad.

Jag prioriterar att upprätthålla och fylla på den befintliga rescEU-kapaciteten. Med tanke på de snabbt växande klimat- och säkerhetsriskerna kommer jag dessutom att samarbeta nära med medlemsstaterna för att ytterligare utöka rescEU-kapaciteten, till exempel på områdena skogsbrandsbekämpning, energiutrustning, medicinska motåtgärder samt kapacitet för medicinsk evakuering och skyddsrum. Vi kommer också att behöva undersöka utvecklingen av ny kapacitet för framväxande hot på EU-nivå. Detta skulle kunna öka EU:s beredskap att hantera fler olika katastrofscenarier, däribland infrastruktur, konfliktsituationer och hybridhot. Jag kommer att undersöka denna fråga mer konkret inom ramen för arbetet med unionens strategi för krisberedskap.

Dessutom kommer utvecklingen av en europeisk civilförsvarmsmekanism att vara en viktig dimension i unionens strategi för krisberedskap. Jag ser detta initiativ som en möjlighet att tappa till en viktig befintlig lucka när det gäller medborgarnas och samhällets engagemang för att stärka sin egen resiliens och aktiva deltagande i civil-militärt samarbete. Våra medborgare, icke-statliga organisationer och den privata sektorn är viktiga partner för att förbättra samhällenas resiliens. Diskussionen om ett modernt civilförsvaret har redan inletts i flera medlemsstater. Jag vill bygga vidare på dessa reflektioner, tillsammans med medlemsstaterna och Europaparlamentet, för att ytterligare utveckla samhällets resiliens i hela unionen.

För att bygga vidare på befintliga strukturer som har visat sig vara framgångsrika, och för att undvika ytterligare fragmentering av krishanteringssystemet, kommer utvecklingen av en civilförsvarmsmekanism att vara nära kopplad till och komplettera befintliga strukturer, såsom unionens civilskyddsmekanism och centrumet för samordning av katastrofberedskap.

Särskilt när det gäller hälsosäkerhet kommer jag under ledning av verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap och i nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för hälsa och djurskydd att sträva efter att stärka hälsoberedskapen och hälsoinsatskapaciteten i EU, särskilt genom en ny strategi för att stödja tillgången till medicinska motåtgärder mot hot mot folkhälsan, och en bredare EU-strategi för lagerhållning. Vi kommer också att fortsätta att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och stödja dem för att säkerställa en hög beredskap på nationell nivå. Unionsplanen för hälsokriser och pandemier (unionsplanen för förebyggande åtgärder, beredskap och insatser) ska antas under den nya kommissionens första månader och kommer att säkerställa samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller förebyggande åtgärder, beredskap och, vilket är viktigt, insatser vid allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa. Den kommer att diskuteras med medlemsstaterna varje år och uppdateras regelbundet för att ta hänsyn till ett ständigt föränderligt hotlandskap.

Samarbetet mellan medlemsstaterna om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa sker genom hälsosäkerhetskommittén, som är och kommer att förbli en central del av vår beredskaps- och insatsram för hälsa. Jag kommer att stödja insatserna för att ytterligare stärka krisberedskapsverktygen och se till att de testas regelbundet. Dessa verktyg omfattar EU:s system för tidig varning och reaktion, som dygnet runt varnar för uppkomsten eller utvecklingen av allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa, EU-referenslaboratorier för folkhälsa som kan ge stöd för snabb upptäckt av biologiska hot och EU:s insatsgrupp för hälsofrågor.

Utformningen av den framtida fleråriga budgetramen och dess instrument ligger framför oss. Vad jag vill se till är att vi fortsätter att bygga upp en kraftfullare strategi för europeisk krishantering och civil beredskap, som går från reaktion till proaktiv beredskap.

7. I din uppdragsbeskrivning anges ett antal målsättningar om att utvidga krishanteringskapaciteten. Om vi tittar specifikt på hälsoberedskap: Hur tänker du att finansieringsutmaningarna ska klaras av med tanke på senare tidens budgetnedskärningar för andra program, som programmet EU för hälsa och Horisont Europa, eller utmaningarna till följd av konkurrerande politiska prioriteringar, som redan har påverkat åtgärder och projekt från GD Heras sida? Hur ska du med detta i åtanke stärka hälsoberedskapen och hur tänker du dig den framtida finansieringen av sådana åtgärder? Tänker du dig en utökad kapacitet för Hera, och i så fall hur? Kan du gå in lite närmare på utvecklingen av EU:s lagerhållningsstrategi i stort? Hur ska du se till att de planerade beredskaps- och lagerhållningsstrategierna skapar balans mellan att å ena sidan ha tillräckliga reserver och å andra sidan inte skapa bristsituationer i medlemsstater och andra länder, däribland det globala syd?

I efterdyningarna av covid-19-pandemin har EU stött medlemsstaterna i deras insatser för att stärka hälsoberedskapen och resiliensen i hälso- och sjukvårdssystemen. För att klara denna uppgift har det krävts en samordning och ett finansiellt stöd som saknar motstycke.

På EU-nivå inrättades det största och mest långtgående EU-finansieringsprogrammet någonsin som enbart ägnas åt hälsa, EU för hälsa, som en hörnsten i den förnyade dynamiken i hälsosäkerhets- och beredskapspolitiken och den europeiska hälsounionen. En betydande del av budgeten har avsatts för att skydda människor från allvarliga gränsöverskridande hälsohot och främja hälsoberedskap, särskilt för att förbättra de nationella övervakningssystemen (cirka 85 miljarder euro) och ta itu med antimikrobiell resistens (50 miljarder euro). Investeringar i hälsoberedskapsåtgärder och hälso- och sjukvårdssystemens allmänna resiliens bör ses som en investering och inte som en kostnad på både nationell och europeisk nivå. Dessutom har medel från EU för hälsa

utnyttjats för att snabbt reagera på andra framväxande problem, däribland globala hälsoproblem såsom utbrottet av mpox i Afrika, och för att förbättra hälso- och sjukvården för ukrainska flyktingar och fördrivna personer.

När det gäller finansiering kommer jag inom den nuvarande fleråriga budgetramen att utnyttja varje tillgänglig euro maximalt.

När det gäller krisberedskap och krishantering är Hera ansvarigt för att stärka hälsoberedskapen och hälsoinsatserna i EU, bland annat genom att bidra till att säkerställa att medicinska motåtgärder finns tillgängliga vid behov. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att samarbeta med alla andra relevanta ledamöter i kollegiet för att utveckla en ambitiös strategi för att främja tillgången till medicinska motåtgärder, från tidig upptäckt av hot till utveckling av nya medicinska motåtgärder, produktion i stor skala och snabb distribution i och utanför Europa.

Jag skulle se denna nya strategi för medicinska motåtgärder som en möjlighet att erbjuda en ”end-to-end”-strategi, från hotbedömningar till stöd för forskning, ökad produktion i kristider och lagring. Som en del av arbetet med förberedelserna för kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära hot och på grundval en större lagringsstrategi skulle detta bygga på verktyg som gemensam upphandling. Dessutom kommer jag också att utnyttja Heras sakkunskap för att utarbeta unionens framtida strategi för krisberedskap, i full komplementaritet med andra kommissionsledamöters portföljer. Sist men inte minst kommer Heras förberedande arbete för en rättsakt om kritiska läkemedel för att förhindra brist på sådana läkemedel också att vara mycket relevant för att förhindra hälsokriser till följd av sådana kritiska brister. Om jag godkänns kommer jag att ha ett mycket nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för hälsa och djurskydd när det gäller dessa aspekter.

En av de viktigaste lärdomarna från covid-19-pandemin är vikten av att snabbt kunna distribuera viktiga medicinska förnödenheter i kristider. Ingen är säker förrän alla är säkra. Detta var skälet till att skapa den första EU-omfattande reserven av kritisk medicinsk utrustning genom rescEU-beredskapslaget 2020. Många andra rescEU-beredskapslager har kommit sedan dess. Det är av största vikt att EU och medlemsstaterna fortsätter att investera i att säkra lämpliga medicinska motåtgärder i rätt mängd. Vi måste dock rationalisera vår finansiering till välriktade strategiska prioriteringar.

Om jag godkänns kommer jag att ha ett nära samarbete med andra kommissionsledamöter för att utveckla en omfattande strategi för EU:s beredskapslager. Denna strategi kommer att ytterligare stärka vår lagerhållningskapacitet på EU-nivå och stödja lagerhållning på nationell nivå samt öka planeringen, utformningen och genomförandet av beredskapslager för att möjliggöra snabba medicinska motåtgärder i händelse av hot mot folkhälsan. Jag kommer att främja en noggrann och nära samordning med medlemsstaterna för att undvika icke-samordnade lösningar på strategiska inventeringar, vilket skulle skapa obalanser och öka risken för brist i medlemsstaterna och i tredjeländer. Jag är fast besluten att stärka vår krishanteringsmekanism för att fortsätta övergången från reaktion till proaktiv beredskap.

För att stärka EU:s hälsosäkerhet bör vi också stärka våra band med våra globala partner för att stärka den globala hälsosäkerheten med hjälp av EU:s Team Europe-strategi, som testades under covid-19 och senare under mpox-krisen. Jag vill därför fortsätta att tillsammans med mina kommissionskollegor bidra till att stärka den globala strukturen för hälsokrisberedskap och hälsokrishantering, som också har utformats inom ramen för WHO genom det internationella hälsoreglementet och det planerade pandemiavtalet.

8. Vilka specifika åtgärder tänker du vidta för att se till att katastrofförebyggande insatser integreras i andra EU politikområden? Och med tanke på frekvensen av extrema väderhändelser på grund av klimatförändringarna: Vilka möjligheter till synergier mellan UCPM och den framtida klimatanpassningsplanen ser du? Vilka konkreta åtgärder planerar du för att arbeta tillsammans med medlemsstater som drabbas av allvarlig torka? Hur ska du se till att beredskapen inför och anpassningen till klimatrisker även införlivas på adekvat sätt i EU:s jordbruks- och livsmedelsrelaterade politik?

Betydelsen av katastrofförebyggande insatser ökar i takt med klimatförändringarnas allt påtagligare effekter och kostnader. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att engagera mig i nästa kommission för att inta en verkligt allomfattande hållning i detta avseende, vilket i slutändan också står i centrum för den framtida beredskapsunionen.

Jag kommer att stödja gemensamma politiska mål för katastrofförebyggande, särskilt inom viktiga sektorer. Bland nyckelinitiativen i detta avseende finns den europeiska klimatanpassningsplanen, initiativet för vattenresiliens och visionen på jordbruks- och livsmedelsområdet.

Klimatanpassning handlar om att proaktivt införa åtgärder som begränsar de ökade klimatriskernas destruktiva potential. Jag kommer därför att ge mitt fulla stöd till att se till att alla investeringar har en inbyggd strukturell resiliens mot framtida klimatrelaterade katastrofer. Dessutom kommer jag att främja ”smarta” förebyggande åtgärder som också medför ekonomiska och sociala fördelar för våra samhällen och medborgare. Detta omfattar men är inte begränsat till EU:s jordbruks- och livsmedelspolitik. Jag kommer naturligtvis att försöka se till att solidaritetsmekanismer inom ramen för unionens civilskyddsmekanism även tar itu med klimathot.

Vi har alla bevittnat både den senaste tidens dramatiska översvämningar i Centraleuropa och bränder och ökande torka i södra Europa, vilket på nytt har pekat på vattenkretsloppets centrala funktion för katastrofriskhanteringen och på det akuta behovet av att i högre grad förebygga vattenrelaterade risker. Jag kommer att vara beredd att stödja arbetet med den europeiska strategin för vattenresiliens, där det kommer att behövas en beredskapsstrategi. På samma sätt kommer jag att samarbeta med mina kommissionskollegor för att främja klimatanpassning och bidra till arbetet med klimatanpassningsplanen. Jag kommer också att undersöka om hållbarheten inom vår jordbruks- och livsmedelssektor även rör resiliens mot katastrofer.

Frågor från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

9. Beredskap

En av prioriteringarna inom ditt ansvarsområde kommer att vara beredskap och krishantering. Detta sker mot bakgrund av de framväxande hoten och hybridattacker med både en intern och extern dimension som utgör en risk inte bara för hur vår kritiska infrastruktur och grundläggande samhällsservice fungerar utan även för människors säkerhet och välbefinnande och den ekonomiska stabiliteten och välståndet. Du kommer att ansvara för att övervaka utvecklingen av en EU-strategi för krisberedskap med sikte på en eventuell EU-beredskapslag i framtiden. Vilka åtgärder kommer du att vidta för att utveckla denna strategi? Hur tänker du, med respekt för den nationella behörigheten, se till att olika nivåer av förvaltningen, den privata sektorn och civilsamhället involveras fullt ut i strategin? Och hur tänker du främja en beredskapskultur i EU i den offentliga debatten?

Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att sträva efter att genomföra en målmedveten strategi för EU när det gäller krisberedskap, i nära samarbete med övriga ledamöter, den höga representanten/vice ordföranden samt medlemsstaterna. Jag kommer bland annat att utgå från den särskilda rapporten om civil- och försvarsberedskap av Finlands före president Niinistö.

Mot bakgrund av EU:s nya krishanteringssituation, med nya och ökande inre och yttre säkerhetshot samt ökade effekter av klimatförändringarna, är unionens strategi för krisberedskap ett viktigt verktyg för samsyn kring en fungerande beredskap för våra samhällen, medborgare och den kritiska infrastrukturen. Detta är en förutsättning för att skydda vår ekonomiska stabilitet och vårt välbefinnande.

Unionens strategi för krisberedskap kommer att lyfta fram vikten av den inre marknaden, som i stor utsträckning bidrar till EU:s BNP och påverkar nära 450 miljoner invånare. Den senaste tidens kriser har visat hur sårbar den inre marknaden kan vara när störningar uppstår och i vilken utsträckning den europeiska ekonomin är beroende av en välfungerande inre marknad. Rättsakten om krissituationer och resiliens på den inre marknaden, som formellt undertecknades i oktober 2024, kommer att vara grunden för att den inre marknaden ska fungera i krissituationer. Dessutom kommer den att skydda den fria rörligheten för varor, tjänster och personer. Denna rättsakt kommer att möjliggöra gemensamma projekt med medlemsstaterna för krissimuleringar i stor skala och skapa beredskap för händelser som skulle kunna störa den inre marknaden. Den rådgivande gruppen för rättsakten om krissituationer och resiliens på den inre marknaden, som ansvarar för ledning och strategisk översyn, kommer att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna, kommissionen och Europaparlamentet. Dessutom kan branschaktörer, inklusive små och medelstora företag, delta i arbetet för att se till att olika verksamheter kan bidra till och dra nytta av beredskapsåtgärderna.

Unionens strategi för krisberedskap kommer att följa en bred definition av ”beredskap” som även inkluderar resiliensuppbyggnad och katastrofriskhantering, för att kunna fungera som en övergripande strategi för katastrof-

och krishantering under de kommande åren. Strategin kan ta formen av en integrerad allriskstrategi, en förvaltningsövergripande strategi samt en samlad samhällsinsats.

1. En integrerad allriskstrategi: *en övergång till en mer proaktiv krishantering på EU-nivå* – eftersom katastrofer och kriser ofta är omfattande, sker samtidigt och förvärrar varandra för att sedan spridas inom olika sektorer och förvaltningsnivåer. För att kunna förstå och förebygga sådana katastrofer och kriser i framtiden kommer jag att säkerställa att kapaciteten stärks inom strategisk framsyn, prognoser, riskanalys, tidiga varningar, identifiering och analys. Jag kommer dessutom att samarbeta med mina kolleger i kollegiet för att ytterligare integrera riskhantering och förebyggande samt klimatanpassning inom viktiga områden av det europeiska samhället och ekonomin. Medlemsstaterna och de lokala myndigheterna behöver använda befintliga regionala fonder samt sammanhållningsfonder på ett bättre sätt för att stärka sin beredskapsnivå.
2. En förvaltningsövergripande strategi: *en mer övergripande och integrerad strategi för Europas krishantering* – eftersom det vid en omfattande katastrof eller kris krävs att olika delar inom förvaltningen, från regionala och nationella delar till EU-nivå, samarbetar friktionsfritt för att kunna skydda befolkningen. Jag kommer även att bedöma om det finns ett behov av lagstiftning kring EU:s beredskap som kan främja gemensamma standarder och riktlinjer och samordna insatserna nationellt och på unionsnivå på ett så effektivt sätt som möjligt.
3. En samlad samhällsinsats: *en allmänare utveckling av en kultur av beredskap och resiliens i Europa* – eftersom man för att säkerställa den kollektiva beredskapen behöver ett aktivt engagemang från samtliga berörda parter, inklusive den privata sektorn, branscher och verksamheter, men även från forskarsamhället och framför allt lokalsamhället och medborgarna.

En övergripande beredskapsstrategi för EU ligger i vårt gemensamma intresse i dessa tider med flera kriser samtidigt. Jag kommer att arbeta hårt för att i nära samarbete med medlemsstaterna få dem att stärka sina strategier och åtgärder för nationell krishantering samtidigt som de stöttar det arbete som krävs på EU-nivå.

10. Antidiskriminering och annan lagstiftning

Hur tänker du arbeta med luckorna i EU:s befintliga antidiskrimineringslagstiftning och säkerställa efterlevnaden av EU:s lagstiftning mot rasism och diskriminering samt förstärkta rättigheter för personer som tillhör minoriteter? Vad har du för planer för att låsa upp den politiska blockeringen i rådet angående det övergripande antidiskrimineringsdirektivet och vad tänker du göra med det liggande förslaget, med beaktande av Europaparlamentets ståndpunkt? Hur ska du häva blockeringen av förslaget om att utvidga förteckningen över EU-brott till att även omfatta hatretorik och hatbrott, och vilka ytterligare åtgärder tänker du vidta för att bekämpa sådana brott? Hur ska du övervaka genomförandet av direktivet om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer i överensstämmelse med Istanbulkonventionen? Planerar du att se över direktivets tillämpningsområde så att det även omfattar en samtyckesbaserad definition av våldtäkt? Kommer du att stödja en utvidgning av den nuvarande förteckningen över "EU-brott" enligt vad som anges i artikel 83 i EUF-fördraget så att den uttryckligen inbegriper "könsrelaterat våld"? Vilka andra åtgärder planerar du för att bekämpa sådant våld, inklusive könsrelaterat nätvåld? Vilken är din strategi mot nätmobbning, och hur ska du med anknytning till hot på nätet nära skyddet av barn och andra sårbara grupper på nätet mot i synnerhet mörka mönster, bedräglig eller beroendeframkallande design och AI-genererat innehåll?

Hur tänker du samarbeta med övriga kommissionsledamöter på detta område, särskilt med kommissionsledamoten med ansvar för inre frågor och kommissionsledamoten med ansvar för demokrati, rättvisa och rättsstatsprincipen?

Man har under de senaste åren gjort viktiga framsteg för att stärka EU:s övergripande rättsliga ram för jämlikhet och antidiskriminering. Om direktivet om likabehandling antas skulle detta fylla en stor lucka i EU:s antidiskrimineringslagstiftning genom att tillhandahålla skydd för alla människor i våra samhällen mot diskriminering på grund av religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning, utöver sysselsättningsområdet som redan omfattas av EU-lagstiftning. Jag är fast besluten att se till att förhandlingarna om detta omfattande förslag prioriteras även under den kommande mandatperioden, och jag räknar med fortsatt stöd från Europaparlamentet. I rådet har de senaste framstegen under det belgiska ordförandeskapet inneburit en stark framåtdrivande kraft. Jag kommer att samarbeta nära med rådets ordförandeskap och bistå med stöd till arbetet i rådet för att vi ska kunna nå den enhällighet som krävs.

Det är fortfarande svårt att nå ett effektivt genomförande och verkställighet av bestämmelserna för jämlikhet. I de politiska riktlinjerna tydliggörs det att genomförandet bör prioriteras, och särskilt inom jämlikhetsområdet. Det viktiga är hur våra bestämmelser påverkar individen. Om jag godkänns kommer jag att använda

genomförandedialoger med berörda parter enligt de politiska riktlinjerna för att diskutera framsteg och lyfta fram tydliga problem med genomförande i det dagliga arbetet: jag ser fram emot att diskutera resultaten i Europaparlamentet så att vi kan ta fram lösningar tillsammans. Jag kommer även att stötta medlemsstaterna i genomförandet av den nya lagstiftningen genom workshoppar och vägledning till hjälp för nationella myndigheter och andra aktörer, såsom arbetsmarknadens parter, för att de ska kunna tillämpa reglerna i det dagliga arbetet. Det finns många exempel på god praxis, och vi måste lyfta fram dessa. Jag kommer att noggrant övervaka genomförandet av de två nya direktiven för att stärka jämlikhetsorgan som hjälper personer som utsatts för diskriminering.

I den kommande rapporten om direktivet om likabehandling oavsett ras eller etniskt ursprung samt direktivet om likabehandling i arbetslivet, som ska presenteras 2026, kommer jag att föreslå att man särskilt inriktar sig på sanktioner i diskrimineringsärenden. Jag kommer att följa upp detta med medlemsstaterna för att säkerställa en korrekt tillämpning. Slutligen kommer jag att använda alla kommissionens befogenheter för att säkerställa ett korrekt genomförande av regelverket samt relevanta domar från domstolen. När det till exempel gäller jämlikhet för hbtqi-personer kommer jag att ge mitt fulla stöd till kommissionsledamoten med ansvar för demokrati, rättvisa och rättsstatsprincipen för att säkerställa att domar om erkännande av äktenskap och föräldraskap för samkönade par mellan medlemsstaterna tillämpas för att främja fri rörlighet.

Om jag godkänns kommer jag även att ge mitt stöd till kommissionsledamoten med ansvar för demokrati, rättvisa och rättsstatsprincipen när det gäller inkludering av hatpropaganda och hatbrott i förteckningen över ”EU-brott” i artikel 83 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, för att uppmuntra rådet att enhälligt anta det rådsbeslut som krävs. Ur ett särskilt jämlikhetsperspektiv kommer jag att se till att åtgärder för att bekämpa hatpropaganda och hatbrott får en framträdande plats i strategierna för en jämlikhetsunion efter 2025, där man fokuserar på jämlikhet mellan könen, antirasism och jämlikhet för hbtqi-personer. Jag kommer även att sträva efter att bekämpa hatpropaganda och hatbrott som riktar sig mot romer och personer med funktionsnedsättning. Om jag godkänns kommer jag även att ha ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för inre frågor och migration för att säkerställa effektiv samordning mellan strategierna för en jämlikhetsunion och arbetet för att bekämpa antisemitism och för att främja judiskt liv, samt att bekämpa antimuslimskt hat.

Könsrelaterat våld är fortfarande en skrämmande verklighet för alldeles för många människor inom EU. Detta bör inte finnas i våra samhällen. Under de senaste åren har EU gjort framsteg för att förebygga sådant våld, skydda offer och straffa förövare. Detta har stärkts i och med antagandet av direktivet för att bekämpa våld mot kvinnor samt EU:s anslutning till Istanbulkonventionen. Ett fullständigt genomförande av detta direktiv, som bland annat innebär kriminalisering av könsrelaterad hatpropaganda på nätet och införande av åtgärder i förebyggande syfte samt för att skydda och stötta offren och deras tillgång till rättslig prövning, kommer nu att stå i fokus. Jag kommer att stötta medlemsstaterna i genomförandet av sina skyldigheter när det gäller könsrelaterat våld i allmänhet och betydelsen av samtycke i sexuella relationer i synnerhet.

När det gäller våldtäktsbrott beklagar jag att vi inte har enats om en definition på EU-nivå av våldtäkt vid frånvaro av samtycke i direktivet om våld mot kvinnor. Empiriska bevis och aktuella offentliga ärenden visar att definitioner som utgår från användning av våld eller hot är föråldrade och att det krävs en modern definition som utgår från frånvaro av samtycke. Innan direktivet om våld mot kvinnor ses över behöver vi emellertid fokusera på att det tillämpas korrekt och i full utsträckning. Med det sagt kommer jag att bistå kommissionsledamoten med ansvar för inre frågor och migration i förhandlingarna om direktivet om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, där en liknande definition ingår och där parlamentets stöd är avgörande. För att ytterligare utöka förteckningen över EU-brott skulle det krävas enhällighet i rådet, liksom för förslaget om hatpropaganda och hatbrott.

Det finns ett antal åtgärder att vidta för att fortsätta bekämpa cybervåld. Utöver genomförande av direktivet om våld mot kvinnor, där det finns krav på att de vanligaste formerna av cybervåld blir brottsliga (delning av intima bilder utan samtycke, inklusive AI-genererade deepfakes, cybertrakasserier, cyberstalkning och misogyn hatpropaganda på nätet), kommer jag om jag godkänns att undersöka uppförandekoder på plattformar för sociala medier när det gäller cybervåld mot kvinnor och flickor, bidra till åtgärdsplanen mot nätmobbning och arbetet som drivs av kommissionsledamoten med ansvar för rättvisa mellan generationerna, ungdomar, kultur och idrott. Slutligen kommer jag att ha ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för demokrati, rättvisa och rättsstatsprincipen kring säkerhet inom politiken, eftersom nätmobbning och särskilt könsrelaterad nätmobbning är den främsta anledningen till att kvinnor lämnar politiken eller undviker den.

11. Jämlikhetsstrategier, funktionsnedsättning och jämlikhetsdata

Hur tänker du samarbeta med övriga kommissionsledamöter för att skapa konsekvens och se till att olika strategier som hbtqi-strategin, EU:s jämställdhetsstrategi, strategin för romers jämlikhet och inkludering samt EU:s handlingsplan mot rasism och strategi mot rasism integreras i annan EU-politik? Tänker du dig några nya lagstiftningsförslag vid uppdateringen av jämställdhetsstrategin och strategin mot rasism? Hur ska du arbeta för att se till att EU förblir ett tryggt och inkluderande område för alla oavsett sexuell läggning eller könsidentitet? Siktar du på att använda snabba överträdelseförfaranden vid eventuella bakslag? Vilka åtgärder tänker du vidta för att förbättra insamlingen av både mer och bättre jämlikhetsdata? Vilka åtgärder kommer du vidare att vidta för att se till att FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning tillämpas inom medlemsstaterna och inom EU-institutionerna? Vilka åtgärder kommer du att vidta för att EU ska ansluta sig till den FN-konventionens fakultativa protokoll?

Integrering av jämlikhetsfrågor är inte ett mål i sig, utan ett sätt att stärka grunden för ett rättvist och välfungerande samhälle. Genom att utnyttja all kompetens är det dessutom ett sätt att stärka grunden för en konkurrenskraftigare ekonomi och ett demokratiskt och säkert samhälle. Vi behöver därför fortsätta arbeta med att kombinera särskilda jämlikhetsinitiativ och integrering av jämlikhetsfrågor för att uppnå den jämlikhetsunion som nämns i min uppdragsbeskrivning.

I enlighet med min uppdragsbeskrivning kommer jag, om jag godkänns, att leda arbetet för att integrera jämlikhetsfrågor i EU-politiken, lagstiftningen och i finansieringsprogrammen. Jag kommer att använda mig av arbetsgruppen för jämlikhet med dess nätverk av jämlikhetssamordnare inom alla kommissionens generaldirektorat samt Europeiska utrikestjänsten för att täcka in alla EU:s politikområden. Alla de nominerade kommissionsledamöterna och de nominerade vice ordförandena har åtagit sig att integrera jämlikhetsfrågor. Jag ser fram emot att föra detta starka engagemang vidare genom utbyten med mina kolleger för att integrera jämlikhetsfrågor i deras portföljer, särskilt för att lyfta de möjligheter som kan gagna alla parter när jämlikhet uppnås. Jag kommer att samarbeta med kommissionsledamöterna med ansvar för budget, bedrägeribekämpning och offentlig förvaltning för att se hur jämlikhetsperspektivet kan integreras på bästa sätt i finansieringsprogrammen. Ett exempel från tidigare kan fungera som inspiration: pilotprojektet för jämlikhetsintegrering i budgeten.

Detta bör kompletteras med utbildning och information inom kommissionen, med fokus på områden som jämlikhetsintegrering, samt integrering av jämlikhet för hbtqi-personer och personer med funktionsnedsättningar. Även vid konsekvensbedömningar och utvärderingar inom EU:s politikområden kan man inkludera jämlikhetsperspektivet.

Flera strategier och åtgärdsplaner för en jämlikhetsunion avslutas under nästa år. Om jag godkänns kommer jag genast att börja arbeta med den nya jämställdhetsstrategin, en ny jämlikhetsstrategi för hbtqi-personer samt en ny strategi mot rasism. Om jag godkänns kommer jag att se till att utformningen av de nya strategierna utgår från en omfattande samrådsprocess där Europaparlamentet, medlemsstaterna, civilsamhället och andra aktörer deltar. Jag kommer att undersöka om det krävs åtgärder och i sådana fall vilka för att fylla de återstående luckorna eller stärka den befintliga lagstiftningen, särskilt när det gäller mäns och kvinnors lika tillgång till varor och tjänster, samt hur den nya lagstiftningen om artificiell intelligens påverkar icke-diskriminering och jämlikhet.

När det gäller säkerheten för hbtqi-personer kommer jag att sträva efter att skapa säkra europeiska samhällen som inkluderar alla. Om jag godkänns kommer jag noggrant att bedöma vad som har genomförts, vilka de kvarvarande luckorna är samt föreslå riktade åtgärder för att upprätthålla hbtqi-personers rättigheter och skapa synergieffekter med andra jämlikhetsstrategier. Den nya jämlikhetsstrategin för hbtqi-personer som jag ska föreslå kommer bland annat att fokusera på förbud mot omvandlingsterapi med fullständig respekt för medlemsstaternas befogenheter. Det finns många dimensioner av politiken där de hbtqi-personers särskilda intressen behöver beaktas, vilket även inkluderar trakasserier, barns rättigheter och psykisk hälsa. Jag ser fram emot att föra dessa frågor vidare till de kommissionsledamöter som ansvarar för dessa portföljer.

Att uppnå, genomföra och verkställa bestämmelser för jämlikhet och antidiskriminering kommer att vara centralt i mitt arbete som kommissionsledamot för jämlikhet, om jag godkänns. Jag kommer att diskutera med de medlemsstater där det finns brister och se till att den nyligen antagna lagstiftningen genomförs på ett korrekt sätt. Genom att stärka jämlikhetsorganen kan EU:s bestämmelser för jämlikhet och antidiskriminering få större tyngd på nationell nivå. Om det är nödvändigt och lämpligt kommer jag inte att tveka att föreslå för kollegiet att vi utövar de befogenheter som kommissionen har som fördragets väktare, vilket även inkluderar användning av överträdelseförfaranden.

Jag håller helt med om att vi behöver mer exakta och jämförbara data för att beslutsfattare och allmänheten ska kunna bedöma omfattningen och typen av den upplevda diskrimineringen, samt för att öka vår medvetenhet kring

trender på ett tillförlitligt sätt. Det har gjorts framsteg, inklusive genom arbetet med medlemsstaterna och den nationella statistiken. Jag kommer att föreslå att kommissionen ökar sina insatser ytterligare när det gäller jämlikhetsdata i samband med att jämlikhetsstrategierna förnyas. Om jag godkänns kommer jag under mandatperioden att arbeta inom kommissionen, med medlemsstaterna, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) och Europeiska jämställdhetsinstitutet (EIGE), rådets ordförandeskap, FN:s Praia-grupp, civilsamhällesorganisationer och andra aktörer för att få fram mer och bättre jämlikhetsdata.

Kommissionen arbetar för närvarande med en lägesrapport om strategin för rättigheter för personer med funktionsnedsättning 2021–2030, där man granskar dess genomförande samt kvarvarande problem. Kommissionen förbereder också, som EU:s kontaktpunkt enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, en konstruktiv dialog kring genomförandet av konventionen inom EU. Dessa processer är även till stor hjälp för kartläggningen av resterande luckor och, där så krävs, uppdateringen av strategins mål och åtgärder. Det är inte alla medlemsstater som har anslutit sig till det fakultativa protokollet enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Förslaget till rådets beslut om EU:s anslutning till det fakultativa protokollet har funnits hos rådet sedan 2008. Jag åtar mig att se till att kommissionen följer medlemsstaternas anslutningsprocess noga när det gäller det fakultativa protokollet.

Om jag godkänns kommer en av mina första prioriteringar att vara att minska de återstående luckorna och bidra till ett Europa utan hinder för personer med funktionsnedsättning. Sysselsättning, självständigt boende, tillgänglighet och hänsyn till funktionsnedsättning inom alla politikområden kommer även i fortsättningen att vara viktiga fokusområden.

Frågor från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet

12. Vilka är dina viktigaste prioriteringsområden och konkreta åtgärder för den kommande färdplanen för kvinnors rättigheter och EU:s förnyade jämställdhetsstrategi? Hur kommer de att kopplas till andra strategiska dokument? Hur ska du se till att kvinnors rättigheter och jämställdhet prioriteras och bevakas ordentligt inom ditt ansvarsområde och i hela den kommande kommissionen, och hur ska du organisera arbetet och säkerställa samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för rättsliga frågor och GD JUST? Hur tänker du upprätthålla och integrera den intersektionella ansatsen i ditt arbete på hälso- och utbildningsområdet och i tillhandahållandet av varor och tjänster? Kommer strategin att innehålla en uppföljning av åtagandet om sexuell och reproduktiv hälsa och tillhörande rättigheter samt riktlinjer som ska utarbetas för heltäckande, åldersanpassad undervisning i sex och samlevnad?

Färdplanen för kvinnors rättigheter kommer att innehålla visionen för kvinnors rättigheter, för att ha en diskussion med Europaparlamentet och medlemsstaterna. Det är tydligt att områden som våld mot kvinnor samt ekonomisk och politisk egenmakt hos kvinnor måste prioriteras på dagordningen. Om jag godkänns kommer jag att ha ett nära samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap samt övriga kommissionsledamöter för att säkerställa att färdplanen återspeglar de viktigaste jämställdhetsfrågorna inom alla politikområden, oavsett om det rör sig om arbete, hälsa, utbildning, rättvisa, politiskt deltagande eller utrymmet på nätet. Kombinationen av mina två portföljer kommer även att hjälpa mig att se till att ingen förbises i kristider. Olika kriser, som är kopplade till hälsa, konflikter eller klimatet, har alla tydliga jämlikhetsdimensioner och för att krisåtgärderna ska vara effektiva behöver man beakta behoven hos olika grupper i samhället.

Om jag godkänns kommer jag att föreslå en färdplan för kollegiet med en högnivåagenda. Den kommer att underlätta utarbetandet av jämställdhetsstrategin efter 2025, som kommer att innehålla konkreta åtgärder för att dessa mål ska nås. Den kommande strategin kommer att utgå från flera pågående undersökningar samt omfattande offentliga samråd. En prioritering i det kommande är att genomföra den EU-lagstiftning som har antagits under de senaste åren, och att se till att de nya rättigheterna och det stärkta skyddet förverkligas i vardagen. En annan prioritering är att utarbeta ett initiativ för att öka andelen kvinnor i politiken, vilket också är kopplat till kommissionsledamoten med ansvar för demokrati, rättvisa och rättsstatsprincipen och dennes arbete när det gäller säkerhet för politiker och folkvalda. Andra initiativ kan handla om att stärka kvinnors ekonomiska oberoende och minska pensionsklyftan mellan könen samt att motverka skadliga könsstereotyper, särskilt inom medier och reklam. Jag vill även titta närmare på diskriminering genom algoritmer, genom att beakta de första erfarenheterna av genomförandet av den nya rättsakten om artificiell intelligens. Strategin kan även ta itu med vissa frågor som rör hälsa, inklusive sexuell och reproduktiv hälsa, samt rättigheter som faller inom EU:s befogenheter. Jag kommer att sträva efter att tillsammans med kommissionsledamoten för internationella partnerskap uppnå både färdplanens och den kommande jämställdhetsstrategins fullständiga samstämmighet med EU:s yttre åtgärder i dessa frågor.

Den nya jämställdhetsstrategin kan även användas intersektionellt, genom att beakta den särskilt utsatta ställningen för exempelvis kvinnor med funktionsnedsättningar, migrantkvinnor eller hbtqi-kvinnor, för att säkerställa samstämmighet med andra strategier inom jämlikhetsunionen. Jag vet av egen erfarenhet hur viktigt det är att använda sig av intersektionella metoder för att genomföra effektiva politiska åtgärder för jämlikhet.

Om jag godkänns kommer jag att ha ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för hälsa och djurskydd för att ta itu med diskriminering inom hälsoområdet. Programmet EU för hälsa har varit en viktig del för att kunna bekämpa ojämlikhet när det gäller sjukdomsbekämpning, krisberedskap och tillgång till hälso- och sjukvård. Inom Europas plan mot cancer har Europeiska registret över cancerrelaterad ojämlikhet dokumenterat ojämlikheter som är kopplade till ålder, kön samt utbildnings- och inkomstnivå. Dessutom har man identifierat skillnader i cancerprevention och cancervård mellan städer och landsbygdsområden.

Mot bakgrund av kopplingarna mellan våra politikområden kommer jag att ha ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för demokrati, rättvisa och rättsstatsprincipen för att säkerställa att jämlikhetsperspektivet integreras i all politik under ledamotens ansvar.

Jag har också för avsikt att samarbeta nära med verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap samt kommissionsledamoten med ansvar för rättvisa mellan generationerna, ungdomsfrågor, kultur och idrott för att ta itu med diskriminering, mobbning och stereotyper inom utbildning. Samtidigt som jag respekterar medlemsstaternas behörighet att besluta om utbildningsinnehåll anser jag att det är oerhört viktigt att främja en omfattande sexualundervisning i enlighet med riktlinjerna från Unesco samt internationella standarder, för att kunna förebygga könsrelaterat våld och för att förbättra unga människors hälsa och välbefinnande.

Parlamentsledamöterna hänvisas även till svaren på fråga 10.

13. Löneklyftan mellan könen finns kvar än i dag och bidrar tillsammans med andra strukturella utmaningar för kvinnors deltagande på arbetsmarknaden till en lika oroande pensionsklyfta Vilka konkreta åtgärder tänker du vidta för att bekämpa löneklyftan mellan könen och minska lönediskrimineringen i framför allt kvinnodominerade sektorer som vård och omsorg, och hur planerar du att ta itu med och få bukt med utmaningarna – t.ex. bristande balans mellan arbete och privatliv och ett otillräckligt regelverk för kvinnors, t.ex. mammors, vård- och omsorgsansvar – som bidrar till att minska kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och i sektorer med högre löner? Hur ska du särskilt uppmärksamma kvinnor som befinner sig i otrygga situationer eller i utsatthet, t.ex. hemlösa kvinnor, eller tillgången till grundläggande service och infrastruktur för kvinnor på landsbygden eller i avlägsna områden?

Klyftan mellan könen är inte bara en orättvisa, det är även ett stort ekonomiskt hinder som får långsiktiga och negativa effekter på vår konkurrenskraft. Även om löneklyftan mellan könen i EU har minskat något, från 13,7 % under 2019 till 12,7 % 2022 är den fortfarande för hög i många medlemsstater. I och med svårigheterna som kvinnor ställs inför under sitt arbetsliv var pensionsklyftan mellan könen fortfarande 25,4 % på EU-nivå 2023.

De åtgärder för insyn i lönesättningen som anges i det nyligen antagna direktivet samt en förstärkning av rätten till lika lön kommer att göra stor skillnad för kvinnorna i Europa. Dessa åtgärder kommer att stärka arbetstagarna och deras rättigheter genom att ge dem den information som de behöver. De nya reglerna kommer också att innebära att företagen måste hantera strukturell diskriminering eller könsdiskriminering i löner där sådana finns.

Medlemsstaterna ska ha införlivat direktivet i den nationella lagstiftningen senast i juni 2026. Om jag godkänns vill jag att kommissionen genomför gemensamma insatser för att se till att direktivet införlivas på ett korrekt sätt i medlemsstaterna, och att det tillämpas fullt ut i praktiken, utan att det blir en alltför stor administrativ börda för arbetsgivarna. Detta kan göras med hjälp av genomförandeseminarier och ömsesidigt lärande samt diskussioner för att underlätta utbyte av god praxis. Man kan även anordna möten med medlemsstater som har frågor om hur lagen ska tolkas. Jag kommer att arbeta med vägledning, till exempel för hur likvärdigt arbete och intersektionell diskriminering ska fastställas i lagstiftningen. De nationella myndigheterna får stöd genom EU-medel för att utarbeta digitala verktyg som ska förenkla tillämpningen av de nya bestämmelserna.

För att hantera löneskillnaderna vill jag fortsätta att sträva efter att minska skillnaderna i sysselsättning mellan könen. En viktig åtgärd för att lyckas med detta är att genomföra direktivet om balans mellan arbete och privatliv. Direktivet syftar till att underlätta en bättre fördelning av omsorgsansvaret så att kvinnor kan komma in på eller

stanna kvar på arbetsmarknaden, särskilt när det finns barn eller äldre personer i familjen som är i behov av omsorg. Detta ska ske genom att utforma föräldraledighet och flexibla arbetsformer så att de blir intressantare och därmed får fler män att använda dem.

De nya bestämmelserna skulle vara genomförda senast i augusti 2022. Jag har nu för avsikt att på nära håll granska om nationell rätt överensstämmer med kraven i direktivet, särskilt när det gäller bestämmelserna för föräldraledighet och/eller ersättning för denna. Som ett första steg vill jag skapa dialog med de berörda medlemsstaterna för att se hur de hanterar några av de brister som finns, samt främja det tillgängliga finansieringsstödet.

För att hantera skillnaden i omsorgsansvar mellan könen kommer jämställdhetsstrategin innebära möjligheter att lägga fram nya åtgärder för att stärka kvinnors rättigheter och jämlikhet, i EU och inom EU:s institutioner.

När det gäller kvinnor i utsatta situationer eller i sårbara förhållanden är jag starkt övertygad om att kommissionens åtgärder måste beakta de särskilda behov som finns. Kvinnor utgör till exempel den största andelen av ”dolt hemlösa” som inte har någon fast bostad. Jag kommer att samarbeta med verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap samt kommissionsledamoten med ansvar för energi och bostäder för att se till att EU:s första strategi för fattigdomsbekämpning någonsin också innefattar viktiga jämlikhetsfrågor, särskilt jämställdhetsfrågor. För att hantera situationen för de mest utsatta, inklusive hemlösa, är det viktigt att åtgärda de bakomliggande orsakerna till fattigdom och fokusera på otillräckliga inkomster, brister i tillträdet till arbetsmarknaden samt luckor i tillgången till sociala och samhällsviktiga tjänster.

Om jag godkänns vill jag även öka ansträngningarna för att främja jämlikhet på landsbygden och i avlägsna områden. Trots det enorma arbetet där är tillgång till resurser, utbildning och beslutsbefogenheter ofta ojämlig. Jag kommer att samarbeta med kommissionsledamoten för jordbruk och livsmedel för att se till att vi bygger vidare på resultaten av vår politik och tillgänglig finansiering för att stötta kvinnor på landsbygden och i avlägsna områden. Detta inkluderar även den gemensamma jordbrukspolitiken 2023–2027, som omfattar en särskild hänvisning till behovet av att förbättra situationen för kvinnor på landsbygden och i avlägsna områden. Grundläggande tjänster och sociala tjänster är de viktigaste sätten att uppnå social inkludering för kvinnor på landsbygden och i avlägsna områden. Jag kommer att se till att man genom EU-medel fortsätter att investera i att tillhandahålla sådana tjänster i dessa områden för att gynna kvinnorna.

14. Könrelaterat våld är ett gissel som berör alla kvinnor i hemmet, på jobbet och på gatan. Hur tänker du se till att direktivet om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer och Istanbulkonventionen genomförs fullständigt i alla delar av EU? Sexuellt våld och nätmobbing nämns i direktivet, men det behövs mer. Vilka åtgärder kommer den kommande handlingsplanen mot nätmobbing att innehålla för att hålla digitala miljöer fria från mobbing, hatretorik och övergrepp på nätet? Och kommer den att bekämpa bilder, inklusive AI-genererade sådana, som används för att förnedra kvinnor och svärta ned deras anseende genom delning och spridning av innehåll som deepfakes eller bildbaserade sexuella övergrepp? Hur kan detta åstadkommas, inklusive genom att techföretagen själva arbetar förebyggande? Kommer du att ha som prioritering att ta fram riktlinjer för medlemsstaterna om utformning av informationskampanjer om samtyckets roll i sexuella förhållanden i samtliga medlemsstater och om sexualundervisning, och planerar du att lägga fram några lagstiftningsförslag eller initiativ om kriminalisering av våldtäkt med en samtyckesbaserad definition? Kommer du att arbeta på några nya specifika förslag om bekämpande av könrelaterat våld, t.ex. lägga fram ett förslag till rådets beslut om att utvidga den befintliga förteckningen över så kallade EU-brott och fastställa könrelaterat våld som ett nytt brottsområde förtecknat i artikel 83.1 i EUF-fördraget, precis som parlamentet har efterfrågat?

En av de viktigaste pelarna inom jämställdhetsstrategin för 2020–2025 är att motverka våld och stereotyper. Jag är stolt över att EU i maj detta år antog det banbrytande direktivet om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer. Nu måste vi se till att den nya lagen genomförs fullt ut i praktiken fram till tidpunkten för införlivandet i juni 2027. Jag kommer att stötta medlemsstaterna för att direktivet ska kunna genomföras i tid och på ett korrekt sätt. Direktivet kommer även att bidra till att fullgöra EU:s skyldigheter enligt Istanbulkonventionen på området för straffrättsligt samarbete i medlemsstaterna, även dem som inte har ratificerat konventionen.

Dessutom ska även Istanbulkonventionen genomföras när det gäller EU:s offentliga förvaltning. Varje institution, byrå, delegation och organ kommer att behöva vidta åtgärder, som inkluderar tydliga principer och ramar mot trakasserier. Tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för budget, bedrägeribekämpning och offentlig

förvaltning kommer jag att stärka samordningen med alla EU:s institutioner, inklusive Europaparlamentet, för att se till att våra offentliga förvaltningar lever upp till kraven och för att utbyta god praxis.

Redan 2015 genomfördes en undersökning av byrån för grundläggande rättigheter som visade att en av tio kvinnor i EU hade upplevt nättrakasserier i form av oönskade e-postmeddelanden eller sms med sexuell innebörd, eller olämpliga närmanden i sociala medier. Sedan dess har den här faran bara ökat. Nättrakasserier drabbar främst kvinnor i samhällslivet, och ofta är syftet att tysta dem, begränsa deras delaktighet i samhället och underminera den demokratiska principen.

Nedsättande bilder på nätet eller bilder som genererats av AI är en nyare variant av det mer strukturella problemet med våld mot kvinnor. Vi har redan verktyg till vårt förfogande som vi måste använda fullt ut. Genom direktivet om våld mot kvinnor blir det brottsligt med delning av intimt eller manipulerat material utan samtycke, vilket säkerställer att offren får det stöd som krävs samtidigt som det underlättar deras tillgång till rättslig prövning. Förordningen om digitala tjänster innehåller också tydliga bestämmelser för att hantera könsrelaterat våld på nätet, främst genom att man får tillgång till tydliga anmälningsmekanismer och kan utse betrodda anmälare med erfarenhet av dessa frågor. I förordningen om digitala tjänster krävs att leverantörer av mycket stora nätplattformar och sökmotorer ska genomföra en riskbedömning och att de vid identifierade risker för könsrelaterat våld begränsar sådana risker på ett effektivt sätt. Kommissionen har redan vidtagit utredningsåtgärder mot flera förtecknade enheter när det gäller riskerna med generativ AI och har ett nära samarbete med experterna vid Europeiska centrumet för algoritmers transparens för att hantera frågan om AI-genererat innehåll som deepfakes eller bildbaserade sexuella övergrepp.

I rättsakten om artificiell intelligens finns bestämmelser om generativ AI, främst för att märka deepfakes och för att bygga in tekniska lösningar som möjliggör identifiering av AI-genererat material. Genom detta kommer leverantörer av onlinetjänster att på ett effektivt sätt kunna identifiera sådant innehåll och vidta lämpliga åtgärder, till exempel radera innehåll som felaktigt visar kvinnor som nakna. Utöver detta förbjuder rättsakten om artificiell intelligens AI som använder sådant felaktigt innehåll för att lura och skada människor. Överträdelser av dessa bestämmelser kan leda till betydande sanktionsavgifter. Kommissionen arbetar med en praktisk vägledning för att säkerställa en enkel och enhetlig tillämpning av bestämmelserna i förordningen om artificiell intelligens för dessa förbud från februari 2025.

Om jag godkänns kommer jag att enligt vad som anges i jämställdhetsstrategin för 2020–2025 att hjälpa till att upprätta en frivillig ram för att samordna onlineplattformar och andra aktörer för att skapa ett bättre skydd för kvinnor online. Jag vill också samarbeta med sociala medieplattformar när det gäller cybervåld mot kvinnor och flickor. Tillsammans innebär dessa åtgärder att könsrelaterat våld på nätet hanteras effektivt i EU, så att de utsatta känner sig säkra på att lagen skyddar dem på ett effektivt sätt samt att olagligt cybervåld inte får fortgå utan påföljd.

Om jag godkänns kommer jag att ge mitt fulla stöd till verkställande vice ordföranden med ansvar för tekniksuveränitet, säkerhet och demokrati i arbetet med att inpränta att dessa lagar ska genomföras fullt ut och för att säkerställa att vägledningen enligt rättsakten om artificiell intelligens beaktar de möjliga skadorna på grund av AI-genererade bilder som används för att nedvärdera kvinnor och deras rykte och för att effektivt hantera nätmobbning, olaglig hatpropaganda och könsrelaterat våld.

Under de senaste åren har vi också sett att nätmobbningen har ökat. Om jag godkänns kommer jag att stötta kommissionsledamoten med ansvar för rättvisa mellan generationerna, ungdomsfrågor, kultur och idrott för att sammanföra detta arbete med jämlikhetsarbetet.

Slutligen, när det gäller könsrelaterat våld som eurobrott hänvisas parlamentsledamöterna till svaren på fråga 10.

Fråga från utskottet för sysselsättning och sociala frågor

15. Hur tänker du som nominerad jämlikhetskommissionär se till att jämlikhetshänsyn arbetas in i alla relevanta politikområden och att en samstämd och inkluderande ansats tillämpas t.ex. mellan de olika jämlikhetsstrategierna på ditt ansvarsområde och den nya strategin för fattigdomsbekämpning, handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter och den nya EU-planen för bostäder till skälig kostnad? Om vi tittar på den nya jämställdhetsstrategin, vilka åtgärder tänker du dig då för att få bort löneklyftan och pensionsklyftan? Vilka lagstiftningsåtgärder siktar du på för att stärka kvinnors ställning på arbetsplatsen och särskilt för att bekämpa de många olika nackdelar som kvinnor upplever på grund av den "mammabestrafning" som Europeiska

jämställdhetsinstitutet talar om? Vad kommer strategin att göra åt balansen mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhörigvårdare, särskilt med avseende på tidig barnomsorg, för att underlätta för kvinnor att komma tillbaka på arbetsmarknaden?

Siktar du på att uppdatera EU:s strategi för rättigheter för personer med funktionsnedsättning i form av nya flaggskeppsinitiativ för 2025–2030, och vilka prioriterade områden kommer du att fokusera på under de kommande åren? Hur ska du se till att lagstiftning som EU-intyget om funktionsnedsättning och EU-parkeringsstillståndet för personer med funktionsnedsättning tillämpas korrekt för att värna rättigheterna för personer med funktionsnedsättning? Vilka ytterligare EU-åtgärder i linje med EU:s och medlemsstaternas skyldigheter enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning tänker du dig för att förbättra den sociala och ekonomiska situationen för personer med funktionsnedsättning, särskilt för att få bort hinder för deras rörelsefrihet och för deras möjligheter att bo och arbeta i olika EU-länder?

Om jag godkänns som kommissionsledamot för jämlikhet kommer jag att se till att jämlikhet och antidiskriminering beaktas i all politik genom arbetsgruppen om jämställdhet och i nära samarbete med mina kolleger. Jag kommer att sträva efter bättre jämställdhetsdata för att främja en evidensbaserad grund för att hantera jämställdhetsbehov och problem i olika grupper. Jag kommer att främja öppenhet i arbetet med att skapa en jämlikhetsunion i sin helhet. Jag kommer att stärka dialogen med aktörer på nationell, regional och lokal nivå. Dessutom kommer jag att samarbeta med de berörda personerna. Inom relevanta strategier kommer jag att sträva efter att identifiera, inkludera och föreslå åtgärder för de människor som utsätts för diskriminering, till exempel marginaliserade befolkningsgrupper som romer, personer med funktionsnedsättning, äldre personer och ensamstående mammor. Allt detta kommer att ingå i jämlikhetsunionen.

Jag kommer att ha ett nära samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap, som kommer att presentera en ny handlingsplan för genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter samt EU:s strategi för fattigdomsbekämpning, samt med kommissionsledamoten för energi och bostad, som kommer att lägga fram den första EU-planen någonsin för bostäder till skäligen kostnad.

Samtidigt som åtgärderna inom kommande jämställdhetsstrategi kommer att vara beroende av resultatet av pågående undersökningar och ett omfattande offentligt samrådsförfarande står det redan klart att vi kommer att behöva vidta ytterligare åtgärder för att hantera skillnaderna mellan könen på arbetsmarknaden. Jag förtydligade min ståndpunkt kring löneskillnader och pensionsklyftor mellan könen i svaret på fråga 13.

Det är helt enkelt orättvist att kvinnor ska straffas genom lägre inkomst på grund av moderskapet. Det bygger på partiskhet och den diskriminering som mödrar ofta upplever från sina arbetsgivare. För att bekämpa detta kommer jag att fortsätta motverka skadliga könsstereotyper och samarbeta med jämlikhetsorgan och arbetsmiljömyndigheter för att åtgärda diskriminering av mammor på arbetsplatsen, något som även gäller pappor som vill vara föräldralediga. Vi har en stark rättslig ram, och jag kommer att vinnlägga mig om att den genomförs effektivt i samtliga medlemsstater. För att kunna hantera den ojämna fördelningen av obetalt arbete och omsorg kommer jag att se till att medlemsstaterna fullt ut och på ett effektivt sätt genomför direktivet om balans mellan arbete och privatliv och följer upp rekommendationen om förskoleverksamhet och barnomsorg. Jag kommer att samarbeta med verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap för att uppmuntra medlemsstaterna att förbättra tillgängligheten och kvaliteten på omsorgstjänster (även när det gäller långvarig vård), inklusive genom EU-medel.

Som jag svarade på fråga 13 har jag för avsikt att bygga vidare på och vidareutveckla de initiativ som lagts fram av det nuvarande kollegiet, för att täppa till de återstående luckorna och bidra till ett gränsfritt Europa för personer med funktionsnedsättning. Detta kommer även att inkludera arbetet med tillämpningen av FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. De främsta prioriteringarna kommer även i fortsättningen att vara sysselsättning, självständigt boende, tillgänglighet och hänsyn till funktionsnedsättning inom alla politikområden.

Jag har för avsikt att vidta beslutsamma åtgärder för att se till att de nya direktiven om EU-intyget om funktionsnedsättning samt EU-parkeringsstillståndet för personer med funktionsnedsättning genomförs på ett korrekt sätt. Jag kommer att stödja medlemsstaterna under hela införlivandet de kommande två och ett halvt åren. Jag kommer även att se till att delegerade akter och genomförandeakter utarbetas för att komplettera den rättsliga ramen och möjliggöra intyg på nationell nivå. Dessutom ska en delegerad akt om de fysiska kortens digitala funktioner antas inom ett år efter direktivets ikraftträdande.

Fråga från underutskottet för folkhälsa

16. En av dina uppgifter är att ta fram en ny strategi till stöd för medicinska motåtgärder mot folkhälsohot. Bristen på europeiskt strategiskt oberoende och dagens alltför stora beroende av import av aktiva farmaceutiska substanser har en viktig del i detta. Det måste sättas in robusta mekanismer som stöder produktionen av aktiva farmaceutiska substanser och tillräckligt billiga och tillgängliga färdiga läkemedel för patienter inom Europa. Detta skulle inte bara vara nödvändigt om vi hamnade i en ny pandemi utan skulle även vara av kritisk betydelse för förebyggandet och behandlingen av sjukdomar generellt i Europa, både vanliga och sällsynta. Kan du berätta lite om din strategi för att stärka beredskapen inför hälsoutmaningar mot denna bakgrund, även med hänsyn till den globala solidariteten? Kan du i ditt svar framför allt ta upp samarbetsinfrastrukturen inom och utanför unionen, hur en robust mekanism för produktion och utveckling av lättillgängliga kritiska läkemedel och läkemedels ingredienser ska åstadkommas, hur EU:s beroende av utländska leverantörer ska minskas och hur folkhälsopolitiken ska finansieras, även via EU:s hälsoprogram?

Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att fokusera mer på internationellt samarbete tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för internationella partnerskap och kommissionsledamoten med ansvar för hälsa och djurskydd, eftersom globala hälsokriser kräver globala samarbeten och solidaritet.

Kommissionen arbetar redan enligt den här utgångspunkten och har ett nära samarbete med internationella partner och tredjeländer. Dessa partnerskap testades ordentligt i somras när den afrikanska kontinenten drabbades av ett utbrott av en allvarligare variant av mpox, som spreds i flera länder och som orsakade dödsfall bland de mest utsatta grupperna. Tack vare det samarbete som utvecklats under de senaste åren kunde vi vara först med att leverera vacciner på plats i Demokratiska republiken Kongo, inom två veckor efter det att Världshälsoorganisationen fastställt ett internationellt hot mot folkhälsan. På så sätt kunde vaccinationskampanjerna starta direkt. Detta hade inte varit möjligt utan det förtroende som skapades efter covid-19-pandemin och det stärkta gränsöverskridande arbetet mot hälsorisker, inklusive inrättandet av Hera. Kommissionen beaktade de vacciner som donerats av medlemsstaterna samt bistod vid utdelningen av dessa. Tack vare Team Europe-strategin är vi i dag en ledande partner vid åtgärder mot utbrottet.

Om jag godkänns kommer jag att stötta kommissionsledamoten med ansvar för hälsa och djurskydd i arbetet med det planerade pandemiavtalet, som ska förbättra förebyggande, beredskap och insatser vid kommande pandemier globalt. Dessutom kommer jag att samarbeta med kommissionsledamoten för internationella partnerskap för att stärka Global Gateway. Investeringar på området bör inte bara vara inriktade på Europeiska unionen utan även hjälpa våra globala partner att bygga upp sin egen motståndskraftiga tillverkningskapacitet. Befintliga initiativ, som Team Europe-flaggskeppet för tillverkning och tillgång till vacciner, läkemedel och medicinsk teknik i Afrika, kommer att fortsätta och fungera som en användbar modell för att stärka kapaciteten i låg- och medelinkomstländer.

Samtidigt är det viktigt att det finns medicinska motåtgärder som stöd för upphandlingar och donationer. Som covid-19-pandemin visat kan brist på reservkapacitet för tillverkning och leverans, komplexa globala värdekedjor för produktion och distribution av läkemedel och brist på diversifiering av beroendekällor från tredjeländer snabbt leda till brist på nödvändiga medicinska motåtgärder. Jag anser därför att Europeiska unionen bör fortsätta att investera för att bli mer självständig när det gäller tillverkning av viktiga medicinska motåtgärder. Om jag godkänns kommer jag att stötta kommissionsledamoten med ansvar för hälsa och djurskydd i arbetet med en rättsakt om kritiska läkemedel för att stärka motståndskraften i våra leveranskedjor och för att minska beroendet av länder utanför EU när det gäller viktiga läkemedel och deras beståndsdelar.

Den nya strategin för medicinska motåtgärder som den tillträdande ordföranden har gett mig i uppdrag att presentera kommer att omfatta behandlingar, vacciner, diagnostik, medicintekniska produkter och skyddsutrustning. Den skulle då ha en "heltäckande" omfattning från hotbedömning till stöd för forskning och utveckling av nya prototyper och produkter, ökning av produktionen i kristider samt lagringsmekanismer för sådana viktiga produkter. Som en del av förberedelserna för kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära hot och mot bakgrund av en mer omfattande lagringsstrategi skulle detta bygga på verktyg som gemensam upphandling och lagring.

En sådan strategi kan endast få genomslag på plats om den följer en samordnad strategi, med en bättre uppsättning relevanta politiska instrument på EU-nivå. Jag räknar med stöd från Europaparlamentet och rådet för att kunna genomföra detta.